

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2022 წლის 10 ნოემბერი

დისციპლინური საქმე №154/19

მოსამართლე --- მიმართ

დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

-- -- 2019 წლის 5 სექტემბრის №154 საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 26 სექტემბრის №400/154-03 წერილით, მოსამართლეს ეცნობა მის მიმართ საჩივრის შემოსვლისა და დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2022 წლის 10 ნოემბრის №154/19 გადაწყვეტილებით, -- -- 2019 წლის 5 სექტემბრის №154 საჩივრზე ნაწილობრივ შეწყდა დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინების კანონიერების შემოწმების ნაწილში.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, -- -- არის -- -- სასამართლოს თანამშრომელი და კარგად იცნობს მოსამართლე --- --, რომელიც, თავის მხრივ, არის მოსამართლე --- -- მეგობარი. საჩივრის ავტორისათვის ცნობილია, რომ გარკვეული მიზეზების გამო, მოსამართლე --- -- ვალშია --- --. ამდენად, სახეზეა მიკერძოების შემთხვევა.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2019 წლის 23 ივლისს --- -- სარჩელით მიმართა --- -- სასამართლოს მოპასუხის, --- -- მიმართ და მისთვის --- -- ლარის დაკისრება მოითხოვა. ამავე სარჩელში მოსარჩელემ აღძრა შუამდგომლობა სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით მოპასუხის უძრავ ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ.

2019 წლის 24 ივლისის განჩინებით სარჩელის ავტორის შუამდგომლობა სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით მოპასუხის უძრავ ქონებაზე ყადაღის დადების თაობაზე დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ (ყადაღა დაედო --- -- საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მხოლოდ ნაწილს).

2019 წლის 5 აგვისტოს მოპასუხემ სასამართლოში წარადგინა შესაგებელი.

2019 წლის 22 აგვისტოს -- -- წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა მოსამართლეს და სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით, მოპასუხის საბანკო ანგარიშებზე ყადაღის დადება მოითხოვა. განცხადებაში აღნიშნული იყო, რომ სასამართლოს მიერ ყადაღა დადებული უძრავი ნივთების ნაწილი, აღარ იყო მოპასუხის საკუთრებაში, ამდენად, საჭირო იყო უზრუნველყოფის დამატებითი ღონისძიების გამოყენება. 2019 წლის 22 აგვისტოს განჩინებით სარჩელის ავტორის შუამდგომლობა მოპასუხის საბანკო ანგარიშებზე ყადაღის დადების თაობაზე დაკმაყოფილდა, მოთხოვნილი თანხის ფარგლებში, ყადაღა დაედო -- -- საბანკო ანგარიშებს.

2019 წლის 6 სექტემბერს მოპასუხემ განცხადებით მიმართა მოსამართლეს და 2019 წლის 22 აგვისტოს განჩინების გაუქმება მოითხოვა. -- -- შვებულებაში ყოფნის გამო, 2019 წლის 6 სექტემბერს, საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --. 2019 წლის 11 სექტემბრის განჩინებით, -- -- საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში.

2019 წლის 1 ოქტომბერს, მოსამართლე -- -- შვებულებიდან დაბრუნების შემდეგ, საქმე განსახილველად ისევ მას დაუბრუნდა. 2019 წლის 1 ოქტომბრის განჩინებით მოპასუხის საჩივარი დაკმაყოფილდა, გაუქმდა -- -- სასამართლოს 2019 წლის 22 აგვისტოს განჩინება სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 1 ნოემბრის დასკვნა:

-- -- 2019 წლის 5 სექტემბრის №154 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2019 წლის 31 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დისციპლინურ გადაცდომას წარმოადგენს სამოსამართლო უფლებამოსილების განხორციელება პირადი ინტერესით, პოლიტიკური და სოციალური ზეგავლენით.

ხსენებული ნორმის შინაარსიდან ცხადი ხდება, რომ სამოსამართლო უფლებამოსილების არაჯეროვნად, მიკერძოებულად განხორციელება შეიძლება განპირობებული იყოს სამი ძირითადი ფაქტორით. კერძოდ, საქმის განხილვის საბოლოო შედეგთან ან კონკრეტულ საპროცესო მოქმედებასთან დაკავშირებული მოსამართლის პირადი ინტერესით, ასევე, მოსამართლის პოლიტიკური შეხედულებებით ან/და სოციალური ზეგავლენით, რაც კონკრეტული საქმის გადაწყვეტის პროცესში მოსამართლის მიერ საზოგადოებრივი აზრით ნაკარნახევი ქმედების განხორციელებას გულისხმობს.

ბანგალორის პრინციპების 2.1 მუხლის თანახმად, მოსამართლემ უნდა განხორციელოს მისი სამოსამართლო ვალდებულებანი ფავორიტიზმის, მიკერძოების ან წინასწარი განწყობის გარეშე.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს (CCJE) 2002 წლის №3 დასკვნის 23-ე აბზაცის თანახმად, „მოსამართლეებმა უნდა შეასრულონ თავიანთი მოვალეობები რაიმე სახის უპირატესობის, მიკერძოების ან წინასწარ შექმნილი განწყობის გარეშე... მოსამართლეებმა პატივისცემა უნდა გამოიჩინონ საქმის მონაწილე ყველა პირისადმი რაიმე სახის განსხვავების გარეშე...“. ამასთან, ხსენებული დასკვნის 21-ე აბზაცის მიხედვით, „მოსამართლეებმა ნებისმიერ გარემოში უნდა იმოქმედონ მიუკერძოებლად და უზრუნველყონ, რომ მოქალაქეებს არ ჰქონდეთ კანონიერი საფუძველი დაეჭვდნენ მათ რაიმე სახის მიკერძოებაში.“

ევროპული სასამართლოს მიერ დამკვიდრებული პრეცედენტული სამართლის შესაბამისად, მიუკერძოებლობა გულისხმობს წინასწარ შექმნილი შეხედულებებისა თუ გავლენების არ ქონას და მე-6 მუხლის მიზნებისათვის იგი შემდეგი გარემოებების საფუძველზე დგინდება: სუბიექტური ტესტით, რომლის თანახმად ფასდება კონკრეტული მოსამართლის პირადი მოსაზრებები, ქცევა - გააჩნდა თუ არა მოსამართლეს მოცემული საქმის შედეგით პირადი დაინტერესება ან ჰქონდა თუ არა მას წინასწარ შექმნილი უარყოფითი დამოკიდებულება; ობიექტური ტესტით უზრუნველყოფილია თუ არა სასამართლო მიუკერძოებლობის თაობაზე, საფუძვლიანი ეჭვების გამომრიცხავი სათანადო გარანტიები (*Fey v. Austria* §28 და §30; *Wettstein v. Switzerland*, §42). სადაც რთულია მოსამართლის სუბიექტური მიუკერძოებლობის შესახებ პრეზუმფციის საწინააღმდეგო მტკიცებულების მოპოვება, ობიექტური მიუკერძოებლობის მოთხოვნები მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს (*Pullar v. the United Kingdom*, §32). ამასთან, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკის მიხედვით, მხარეთა თანასწორობა მოითხოვს, მხარეთა შორის სამართლიანი ბალანსის არსებობას, რათა თითოეულ მხარეს ეძლეოდეს გონივრული შესაძლებლობა, დაასაბუთოს საკუთარი პოზიცია ისეთ პირობებში, რომლებიც მას მოწინააღმდეგე მხარესთან შედარებით არსებითად წამგებიან მდგომარეობაში არ ჩააყენებენ (*SCHULER-ZGRAGGEN v. SWITZERLAND*, §50-52).

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მიერ 1985 წელს შემუშავებული დოკუმენტის, „სასამართლოს დამოუკიდებლობის ძირითადი პრინციპების“ მეორე მუხლი ითვალისწინებს შემდეგ პირობას: სასამართლომ მის წინაშე წარდგენილი საქმეები უნდა გადაწყვიტოს მიუკერძოებლად, ფაქტებზე დაყრდნობით და კანონის შესაბამისად, ნებისმიერი მხრიდან და ნებისმიერი მიზნით ყოველგვარი შეზღუდვის, შეუსაბამო ზეგავლენის, იძულების, ზეწოლის, დაშინების ან პირდაპირი თუ არაპირდაპირი ჩარევის გარეშე.

აღსანიშნავია, რომ მოცემულ საქმეზე მოსამართლის მიერ განხორციელებული მოქმედებები სრულად შეესაბამებოდა კანონის მოთხოვნებს. კერძოდ, საქმის მასალების გაცნობის შემდეგ არ გამოიკვეთა გარემოება, რომელიც დაადასტურებდა შეჯიბრებითობის პრინციპის დარღვევის, რომელიმე მხარისადმი რაიმე უპირატესობის მინიჭების, მოსამართლის შესაძლო ტენდენციურობის ან რაიმე სახის მიკერძოების ფაქტს.

რაც შეეხება საჩივრის ავტორის ეჭვს იმის თაობაზე, რომ მოსამართლე იყო მიკერძოებული, ვინაიდან -- -- არის -- -- სასამართლოს თანამშრომელი და კარგად იცნობს -- --, რომელიც, თავის მხრივ, არის მოსამართლე -- -- მეგობარი. აღსანიშნავია, რომ მხარის მოთხოვნა არ არის გამყარებული კონკრეტული ფაქტობრივი გარემოებებით, რომლებიც მოსამართლის შესაძლო მიკერძოების ან მასზე ზეგავლენის მოხდენის ფაქტზე მიუთითებდნენ. ამასთან, წინასწარი მოკვლევის დროსაც არ გამოვლენილა მხარის მიერ მითითებული გარემოების დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება. ამდენად, მხარის მიერ მითითებული გარემოება ვერ მოახდენდა გავლენას და ვერ შეუქმნიდა საფრთხეს მოსამართლის მიერ საქმის მიუკერძოებლად განხილვას.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევისას დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად, მიიჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების ერთობლიობა, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის შესაბამისად, არ ქმნის საკმარის ფაქტობრივ (მტკიცებულებით) საფუძველს ვარაუდისათვის, რომ მოსამართლე -- -- ჩაიდინა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა. შესაბამისად, 2022 წლის 10 ნოემბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 9 წევრთაგან 9 ხმით), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის მეორე პუნქტით და

გ ა და წ ყ ვ ი ტ ა:

დისციპლინურ საქმეზე №154/19 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**